

[Birkholm]

mange tilfælde vil det være til fordel såvel for det nyfødte barn og for moderen som for hele familien, hvis barselorloven lægges sådan, at mor og far kan være sammen om den nyfødte i mere end de 2 ugers omsorgslov, som der nu åbnes mulighed for.

Det vil for det første give mulighed for en mere harmonisk pasning af den nyfødte i de første levemåneder, som har så altafgørende betydning for hele barnets senere udvikling, psykisk, sundhedsmæssigt osv.

For det andet vil det give en bedre støtte til moderen, som i mange tilfælde er hårdt belastet med de traditionelle husholdningsopgaver. Ifølge talrige undersøgelser er aflastning af moderen af den største betydning for, at amningen kan fungere.

For det tredje vil det give en bedre følelsesmæssig kontakt mellem far og barn i stedet for, at den traditionelle kønsrolledelelse tvinger faderen bort fra ansvarsfølelse for barnet og for børnene og skaber grundlaget for senere følelsesmæssige konflikter i hjemmet. Den traditionelle kønsrolledelelse, som opretholdes i lovforslaget derved, at faderen tvinges bort på jobbet allerede efter 2 uger, er VS modstander af.

For det fjerde vil bestemmelsen betyde, at faderen efter f.eks. 14 uger med fuld arbejdstid pludselig skal overtage eneansvaret for pasningen, og det vil i mange tilfælde føre til et fuldstændigt nederlag for faderen, fordi moderen allerede i den forløbne periode har opbygget både den praktiske og den følelsesmæssige rutine i pasningen, og som følge heraf vil alt, alt for få familier reelt kunne benytte sig af tilbuddet om en barselorlovsperiode også til faderen.

VS ønsker det frieste mulige valg for forældrepar. Derfor stillede vi oprindeligt et ændringsforslag uden for betænkningen, men efter at socialdemokratiet nu er fremkommet med et tilsvarende ændringsforslag, støtter vi naturligvis det. Vi beklager, at socialdemokratiet ikke samtidig kan støtte vores ændringsforslag, som går i samme retning, men det er der jo ikke noget at gøre ved. Man kan undre sig over, hvad der har fået de øvrige partier, SF og de borgerlige partier, til at støtte det restriktive pålæg om, at forældrene skal tage deres barselorlov adskilt. SF forsøger i sine bemærkninger i betænkningen at give en anstændig argumentation, og fru

Birthe Hansen gentog den her for et øjeblik siden.

SF henviser til – jeg citerer fra betænkningen – ønsket om, »at faderen bliver hovedansvarlig for barnets pasning og opdragelse i den del af perioden, der tildeles ham«. SF mener at fremme den reelle ligestilling mellem kønnene. Det lyder jo meget smukt, men det bygger ærligt talt ikke på virkeligheden i ret mange børnefamilier. Virkeligheden er sådan, at hvis faderen sendes på job 2 uger efter fødslen, har han ikke en jordisk chance for at overtage hovedansvaret, når moderen har kørt løbet i 3 måneder. Konsekvensen vil være, at næsten ingen fædre reelt vil benytte sig af tilbuddet om at tage orlov. Isolationsbestemmelsen vil afskære dem fra det.

Det ligger ligesom underforstået i SFs argumentation, at man ønsker at udøve en slags mild tvang over for faderen ved at pålægge ham hele ansvaret uden at have moderen i baghånden. Det kunne jeg endda forstå, hvis det forholdt sig sådan, at SF havde foreslået, at begge forældre først fik 3 måneders fælles orlov, og at faderen – og alene faderen – derefter fik mulighed for at tage 3 måneders barselorlov. Men som lovforslaget nu er udformet, opnår man kun et nederlag for faderen, der vil bekræfte, at manden ikke kan bevæge sig ind på de omsorgsområder, som altid historisk har tilhørt kvinden.

De øvrige partier, de radikale og regeringspartierne, forsøger end ikke som SF at give en anstændig argumentation for isolationsbestemmelsen. Man kan ikke frigøre sig for fornemmelsen af, at det hos disse partier drejer sig om at sminke de katastrofale følger af mangelen på vuggestue- og dagplejepladser. Jeg tvivler på, at fru Lone Dybkjær vil være i stand til at give nogen som helst anden argumentation for isolationsbestemmelsen.

Et helt andet ændringsforslag, som fru Lone Dybkjær åbenbart også har fået flertal for, denne gang sammen med fremskridtspartiet og regeringspartierne, går jeg ud fra, er bestemmelsen om, at faderens dagpengebetalt er betinget af, at begge forældre har dagpengegivende indtægt, eller sagt mere direkte på dansk: faderen kan ikke få barselorlov, hvis moderen er hjemmegående. Sådan trækker man halvdelen af sit under stor ståhej fremsatte lovforslag tilbage ad bagdøren. Det er en helt uanstændig og urimelig diskriminati-